

THE VICTORIA HUNGARIAN SOCIETY'S QUARTERLY NEWSLETTER

Mi ÚJSÁG

2026

JÚLIUS - AUGUSZTUS - SZEPTEMBER
JULY - AUGUST - SEPTEMBER

Nálunk

"Önök most megásták Magyarország sírját, de Magyarország ott lesz a temetésén mindazon országoknak, amelyek most itt megásták Magyarország sírját."

gróf Apponyi Albert
1920. Trianon

Butz István

ELNÖKI ÜDVÖZLET

E számunk elnöki üdvözlése nem a legjobb hírekkel köszönte tagjainkat. Társaskörünk fennállásának történetében elsőd ízben beperelték minket, a Társaskört magát és a hat vezetősi tagját. Őt egyén perelt be minket köztük, egy időben mind tagja volt a társaskörnek az évek során. A felperesek egyike, Balog Pál adta át nekünk az ő beadványuk példányát, melyet a Brit Kolumbiai Legfelső Bírósághoz nyújtottak be. A társaskörnek 21 napon belül kellett reagálni a beadványra. Miután értesültünk a per indítványáról, azonnal helyi ügyvédi felvilágosítást kértünk, majd a biztosítótársaságunkhoz fordultunk vele.

A biztosító vállalat átvette a per kezelését és miután megállapították, hogy a kötvényünk megfelelő, kineveztek egy ügyvédi irodát az ügy további intézésére. A kinevezett ügyvédünk kidolgozta a mi beadványainkat, melyeket nekünk kellett megfogalmazni és ő azt dolgozta fel, arra, hogy formájában és tartalmában elfogadható legyen. Jelen pillanatban ennyit tudok közölni a perről és természetesen, milyen lesz újabb hír róla, közölni fogjuk tagjainkkal.

A per mellett továbbra is intézni kellett társaskörünk szokásos ügyeit és rendezvényeit. Április 26.-án megtartottuk az évi közgyűlésünket. A következő hónapban, a mi szokásunk szerint, május első vasárnapján köszöntöttük az édesanyákat, mint mindig, egy szép szál szegfűvel. Június második hetében emlékeztünk meg elhunyt társunkról Kövér Katiról. A megemlékezést a családja és a társaskör közösen rendezte. A hónap végén az apák következtek, róluk is egy kellemes összejövettel emlékeztünk meg június 21.-én.

Közben ismét búcsúznunk kellett, Újfalusi József társunk hunyt el májusban. Józsi fia közölte velünk a híret és kért minket, hogy hírlevelünkben közöljük a család nevében. Nyugodj békében Józsi!

Következő rendezvényünk az évi piknikünk lesz július 18-án. Reméljük, hogy akkor már szép meleg napos idő fog várni minket! ❖

Elnöki üdvözlés 2

Greetings from the President 3

Anyáknapj ünnepségünk 4

2026. Évi közgyűlésünk 6

A trianoni békeszerződés
Trianon vagy a nemzeti
összetartozás napja 7

Apáknapj műsoros vacsora 9

Elbúcsúztunk Katitól
We said goodbye to Kati 11

József Újfalusi 13

Újfalusi József
Pár gondolat barátunkról 14

HAZAI HÍREK

Ikarus 16

Másnap 2026. április 13 18

Eseménynaptár
Calendar of events 20

XLVX. ÉVFOLYAM/VOLUME

Felelős Kiadó/Publisher:
VICTORIAI MAGYAR TÁRSASKÖR
Hungarian Society of Victoria
476 Bay St. Victoria, BC. V8T 5H2

Főszerkesztő/Editor-in-Chief:
Butz István
Műszaki Szerkesztő/Technical
Editor:
Nagy Zoltán (Kor Gable)

Kiadás/Publication:
Háromhavonta/Every three months

GREETINGS FROM THE PRESIDENT

With his issue of our president's greetings does not greet our members with the best news. For the first time in the history of our society, we, the Society itself and its six board members have been sued. We are being sued by five individuals, all of whom were members of the society at one time or another over the years. One of the plaintiffs, Pál Balog, served us with a copy of their petition, which was filed with the Supreme Court of British Columbia. The society had 21 days to respond to the petition. After we learned of the lawsuit, we immediately sought local legal advice and then contacted our insurance company. The insurance company took over the handling of the lawsuit and after they determined that our policy was appropriate, they appointed a law firm to handle the case. Our appointed lawyer finalized affidavits, which we had to draft and she processed them to make them acceptable in form and in content. At the moment, that's all I can say about the lawsuit, and of course, we will inform our members of any new development about it.

In addition to the lawsuit, we still had to take care of the usual affairs and events of our society. On April 26th, we held our annual general meeting. The following month, as is our custom, we greeted our mothers on the first Sunday of May, as always with a beautiful carnation. In the second week of June, we remembered our deceased colleague Kati Kövér. The commemoration was organized jointly by her family and the society. At the end of the month, the fathers followed, and we also remembered them with a pleasant gathering on June 21st.

In the meantime, we had to say goodbye again, our colleague József Újfalusi, he passed away in May. Józsi's son told us the news and asked us to publish it in our newsletter on behalf of the family. Rest in peace, Józsi!

Our next event will be our annual picnic on July 18th. We hope that we will have nice, warm sunny weather by then. ❖

Székely Imre

Anyáknapi ÜNNEPSÉGÜNK

Június 2.-án szombat délután tartottuk meg az Anyáknapi ünnepségünket, itt a nagyon szép Magyar Házunkban. 38-an voltunk jelen ezen az igazán felemelő érzéssel dúsított megemlékezésen. Május első vasárnapja az anyák napja az édesanyák iránti szeretet és hálánk kifejezésének napja, amikor megköszönjük nekik a gondoskodást, a szeretetet és a támogatást, amit nyújtottak amíg felcseperedtünk és nyújtanak folyamatosan kerülnék is bármilyen helyzetbe életünk során. Május első vasárnapján ezt az önzetlen, feltételek nélküli szeretet ünnepeljük és köszönjük meg mindazt, melyet értünk tettek egy életen át.

Természetesen a Nagymamákat is köszöntöttük ezen a napon az Édesanyák mellett. Hiszen ők is részesei ennek a nagyon szép hagyománynak. Butz István elnök úr köszöntötte nagyon kedves hangon a jelenlévőket. A műsor alatt kiváló zene volt, Nagy Zoltán tagtársunk is énekelt a hölgyeknek, az ünnepnapnak megfelelő dalokat. Én két nagyon szép anyáknapi verssel köszöntöttem a megjelenteket, amit a közönség meglegedett tapssal jutalmazott. Utánna az Édesanyáknak átadtunk amár szokásos egy - egy nagyon szép szál szegfűt, tiszteletünk és köszönetünk szimbólumaként.

A műsor vége felé finom szendvicseket és kávé, süteménnyel lehetett fogyasztani. Mindenki nagyon megvolt elégedve a műsorral és az utána lévő étellel. A kávé és a sütemény igazi barátságos hangulatot adott az ünnepnapnak. Nagyon boldogok vagyunk, hogy szépen és meghatóan tudtuk ezt a műsort is megrendezni. Mi nagyon összetartó és egymást tisztelő és egymást szerető magyar emberek vagyunk. Úgy élünk itt - hazánktól 12 ezer kilométer távolságra - mint egy nagy család. ❖

2026. ÉVI KÖZGYŰLÉSÜNK

Butz István

Ez évi közgyűlésünket április 26-án tartottuk meg. Miután megnyitottuk a gyűlést, felálltunk és néma imánkkal emlékeztünk meg azokról a társainkról, akik eltávoztak sorainkból az elmúlt év alatt. A megemlékezés után követtük a lefektetett napi rendet. A megjelent társaink és a beküldött felhatalmazásokat követően megtarthattuk a gyűlést – meg volt a szükséges quorum - az elfogadott „Robert’s Rules of Orders” értelmében.

A közgyűlés az alábbi napi rendet követve folyt le:

1. Gyűlés megnyitása/Opening of the meeting
2. Napirend elfogadása/Adoption of the agenda
3. Múlt évi jegyzőkönyv elfogadása/Adoption of the minutes of the 2025 AGM
4. Beszámolók:/Reports:
  - a. Rendezvények/Events in 2025
  - b. Újság szerkesztősége/Newsletter
    - i. VICCIR letter
  - c. Pénzügyi beszámoló/Financial Report
  - d. Elnöki beszámoló/President’s Report
5. Választás/Elections
  - Butz István
  - Mészáros Judit
  - Szy Judit
  - Nagy Zoltán
6. Új ügyek tárgyalása/New items for the agenda
  - Alapszabály módosítás/Bylaw amendment
    - 15.2 Dissolution of the Society
  - Klub ház fenntartása / Club house expenses
  - Katolikus mise / Change the date of Catholic Mass
  - Új tagok / New members
7. Közgyűlés bezárása/Adjournment

Trianon vagy a Nemzeti Összetartozás Napja

Trianon megítélése ma is erősen függ attól, hogy valaki milyen történelmi, nemzeti vagy családi nézőpontból közelíti meg a kérdést. Magyarországon a közgondolkodásban jellemzően veszteségként és történelmi traumaként él, míg más országokban ugyanaz az esemény gyakran pozitív nemzeti fordulópontként szerepel.

A trianoni békeszerződést 1920. június 4-én írták alá a versailles-i Nagy-Trianon-palotában. A szerződés következtében a történelmi Magyar Királyság területének és lakosságának jelentős része az utódállamokhoz került.

A magyar történelmi emlékezetben Trianon általában súlyos nemzeti tragédiaként jelenik meg, hiszen több millió magyar kisebbségi helyzetbe került és nem utolsósorban jelentős gazdasági, kulturális és politikai veszteségként értékelhető. Ugyanakkor, a szomszédos országok (például Románia, Szlovákia, Szerbia) történelmi narratíváiban gyakran más hangsúlyok jelennek meg.

Ők a nemzeti önrendelkezés megvalósulását látják benne, saját nemzetállamuk megerősödését és sikerült olyan területek megszerzése, ahol jelentős nem magyar népesség élt.

A történészek többsége ma úgy látja, hogy Trianon háttérben egyszerre álltak az első világháború következményei, a Monarchia felbomlása, a térség soknemzetiségű viszonyai, valamint a győztes nagyhatalmak stratégiai és politikai érdekei.

Ha valaki kisebbségben élő magyarként tekint Trianonra, egyszerre két dolog is igaz lehet: nem kell elfelejteni a történelmet. A családok, közösségek emlékezte, a nyelv, a kultúra és az identitás fontos értékek. Természetes, hogy sokan veszteség-

ként élik meg azt, hogy ősük egyik országban születtek, ők pedig már egy másikban élnek anélkül, hogy elköltöztek volna. Ugyanakkor a jelenben kell élni. Több mint száz év telt el, és a mai kihívások gyakran nem ugyanazok, mint 1920-ban.

A kérdés sokak számára már nem az, hogyan lehetne visszafordítani a történelmet, hanem az, hogyan lehet megőrizni a nyelvet, a kultúrát és a közösséget a jelenlegi körülmények között.

A kisebbségi lét sok helyen azt jelenti, hogy az ember egyszerre több kötődéssel rendelkezik. Lehet valaki büszke magyar identitására, miközben lojális állampolgára annak az országnak is, ahol él. A kettő nem feltétlenül zárja ki egymást.

Sokan úgy fogalmaznának, hogy Trianon emléke akkor válik építővé, ha nem sérelemként öröklődik tovább generációról generációra, hanem felelősségként: megőrizni a nyelvet, támogatni az oktatást, ápolni a kultúrát, és jó kapcsolatokat építeni a többségi társadalommal és a szomszéd népekkel is. Mások ezzel nem értenek egyet, és úgy érzik, hogy a történelmi igazságtalanság hangsúlyozása továbbra is fontos. Ez is létező álláspont.

A magyar Országgyűlés 2010. május 31-én törvénybe iktatta a Nemzeti Összetartozás Napját, és azóta minden évben június 4-én, a trianoni békeszerződés aláírásának évfordulóján tartják. A Nemzeti Összetartozás Napja tudatosan más hangsúlyt ad Trianon emlékezetének, mint amit korábban sokan megszoktak.

A korábbi megközelítés gyakran a veszteségre, a gyászra és az igazságtalanság érzésére helyezte

a hangsúlyt. A Nemzeti Összetartozás Napja viszont azt üzeni, hogy bár az államhatárok megváltoztak, a magyar közösségek kulturális, nyelvi és történelmi kapcsolatai nem szűntek meg.

A hangsúly tehát nem elsősorban azon van, hogy „mit veszítettünk el”, hanem azon, hogy „mi maradt meg és mi köt össze bennünket”.

Különösen a határon túli magyarok szempontjából ez sokak számára pozitív üzenet lehet. Azt fejezi ki, hogy nem feledkeztek meg róluk, és hogy a nemzet fogalma nem kizárólag az államhatárokkal

azonos. Egy felvidéki, erdélyi, vajdasági vagy kárpátaljai magyar számára ez jelentheti azt az érzést, hogy a közössége része egy tágabb kulturális és nyelvi térnek.

Ugyanakkor vannak, akik kritikusan szemlélik ezt a napot. Egyesek szerint a történelmi sérelmeket továbbra is életben tartja, vagy politikai célokra használható. Mások viszont úgy látják, hogy éppen ellenkezőleg: segít a gyász nyelvéről az összetartozás nyelvére áttérni. ❖

— Forrás: rovert

THEODORE ROOSEVELT

"Az egész civilizált világ adója Magyarországnak az ő múltjáért. Amidőn Amerika még Európa méhében leledzett, Magyarország gátolta meg a barbárok terjeszkedését, Magyarország őrizte a civilizált világ biztonságát. Nincs fényesebb történelem mint a magyar nemzeté."

Apáknapi MŰSOROS VACSORA

Szy Judit

Június 21-én tartottuk meg az apáknapi megemlékezésünket, és mondhatom, hogy egy kellemes összejövetelről számolhatok be, amelyen köszöntöttük az apákat és a nagyapákat. Üdvözlő szavaimat követően Székely Imre elszavalt egy Ady-versét. Majd Nagy Zoli és Panuska János énekeltek egy pár régi ismert és szeretett slágert és nótát.

Ezután következett a finom vacsora. Anita és Susan szokás szerint nagyon izletes és bőséges töltöttkáposztát készítettek, magyar szokás szerint sok tejföllel és finom kenyérral. És mint mindig, maradt a töltöttkáposztából jócskán a vacsora után, melyet csomagolva árultunk ki a vevők nagy örömeire. Az édességeknek is nagy sikerük volt, köztük sokunk kedvencének, a tiramiszutortának és a mandulás süteménynek.

Örömmel üdvözlöttük az aznap reggel Ausztráliából visszaérkezett Fazekas házaspárt. Szerencsére Pavel is eljött, és vele a tangóharmonikája is. Jóska sem kérette magát sokáig és nótára fakadt Pavel kíséretével. Örömkre a közönségből is többen bekapcsolódtak, és hamarosan vidám, jó hangulat kerekedett. Egy kis mulatás! Anna és Maya is felbátorodtak és elénekeltek néhány hangulatos számot.

Elmondhatjuk, hogy a megjelent közel 40 ember egy finom vacsora és egy jó hangulatú est emlékével ment haza.

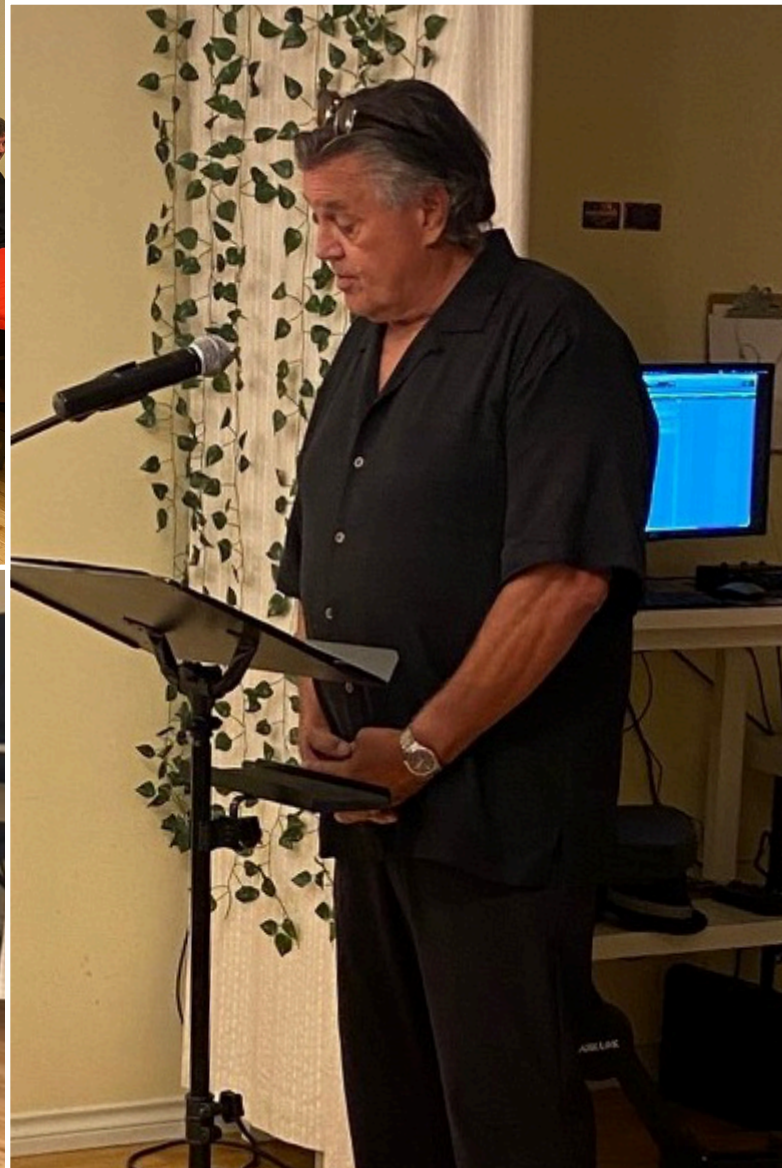
ELBÚCSÚZTUNK **Katitól**

**Do not be sad that I am gone.
Be happy that I was here!**

WE SAID GOODBYE TO KATI

On June 13th we celebrated the life of Kati Kover and with it we said good bye to her. The celebration of her life was a joint event with her family, her son Tom and grandson Devin and the Society. This was one of those occasions when we celebrated with a drop of tears in our eyes as we were sad that she was gone, but were happy that she was with us and that we knew her. Rest in peace dear Kati.

József Újfalusi

József Újfalusi (Joe) passed away in the early morning of May 16th, 2026, in the palliative care ward at Royal Jubilee Hospital, after several months of illness.

Our heartfelt thanks go to the nurses and health care assistants who helped keep him comfortable and manage his pain. Dad's journey began in Hungary on December 19th, 1937, near the village of Kállósemjén. He is survived by his sons, John (Tiffanie) and Joseph (Heidi), and by his grandchildren: Robert, Chris, Lilly, Cameron, Susanna, and Max. He leaves behind many cherished memories.

He shared little about the years before his escape from Hungary in 1957. He had originally hoped to go to the United States, but after months of waiting, someone suggested he apply to come to Canada instead. He arrived in eastern Canada by plane and often spoke of his early work with Canadian Foundation Company, he worked as a steelworker and helped begin construction on what we believed is the CIBC Tower, it was briefly the tallest building in Montreal with 45 stories.

He later moved west to Victoria, British Columbia, where he began working as a land surveyor. His supervisors quickly recognized his talent with "the instrument" and his knack for closing. During those years, he formed close friendships with several colleagues—

József Újfalusi
1937 – 2026

bonds that lasted for decades.

Dad also loved sports and often spoke fondly of his time at the YMCA, where he enjoyed getting to know several provincial cabinet ministers. After surveying, he became a draftsman with the Ministry of Highways.

He liked to tell stories about "Flying Phil" Gaglardi, the Minister of Highways, and took pride in helping draft several interchanges along

the Pat Bay Highway and the Coquihalla Highway. I was always struck by the precision and beauty of the work he produced with a drafting table, pen, and Leroy templates—long before CAD and plotters. He truly enjoyed that chapter of his career.

Dad became involved in Metropolitan United Church, where he developed longstanding friendships with several of the ministers. He later met and married my mother, and in the early 1970s John and I were born.

Even while building his life in Canada, he remained deeply connected to Hungary and to the family he had left there, visiting them often over the years.

He later worked in the Inventory Division of the Ministry of Forests, where he finished his career. I still remember seeing a photo of Dad in the *Times Colonist* when the Ministry was introducing its early computers.

After retiring, he remained active for many years, going to Fitness World several times a week, lawn bowling with the Victoria West Lawn Bowling Club, and staying involved with the Victoria Hungarian Society. Many of his dearest and longest-lasting friendships came through the Hungarian Society.

God was good to Dad and blessed him with good health through most of his life. Only in his final years did he face many struggles. In God's mercy, he was called home and will be deeply missed.

In recent years, Dad often exclaimed, "Mama Mia Perche," to express his excitement in all kinds of situations. He also delighted in sprinkling our daily conversations with a handful of Russian, French, and German words.

Below is a Hungarian poem that Dad found meaningful in times of loss and once shared with his sister after my uncle passed away.

THE GREAT ROLE (translated to English)

As we are born, we die; we do not know what was before us, what was after us.

Sorrow, disappointment, or will our desire be fulfilled?

Who we were, or who will we be? Or what will our life be like?

One of us leaves earlier, the other later. The scene changes again on the stage of our life. We play the role that life writes for us. Either they will not know about us, or we will become very famous.

Our role is not permanent, longer or shorter, it depends on what role one or the other plays. When we come, where are we going, is it yesterday, tomorrow or today? We must go, when the time is here, our role is over.

Dad, you are sincerely missed!

Fazekas József

Olyan érzésem van, hogy a sors nagyon kíméletesen hozzám. Baráti körünkben mindig akkor távozik el valaki, amikor történetesen hosszabb ideig Kanadán kívül tartózkodunk. Azóta

mentek el közülünk olyan jó emberek, mint Dönci, Diana, Kárpáti Marika, Tibor, Tina, Sara, Terike, Nyers Feri, Hangodi János, Vasko József, Alan Goranson, Szarka Maria és Sáfrányik Laci. Nem említettem azok nevét, akik akkor hagytak itt minket, amikor Viktoriában tartózkodtunk.

Újfalusi József Pár gondolat barátunkról

Jelen pillanatban ismét Ausztráliában, vagyunk és itt ért utól a hír, Újfalusi József haláláról. Azért merek róla pár emléksort írni, mert Szamecz Tiboron keresztül 1990-től ismertük egymást és nagyon jó barátok is voltunk. Azt hiszem Nagy-kállóról, Nyíregyháza mellől származik.

Azt a vidéket jól ismerjük, mert kulturális fesztiváljainkon ott táncolják a híres Kállai kettős táncot. A Kállai kettős Kodály Zoltán egyik legismertebb zenekari műve, amely a Nagy-kálló környéki hagyományos ugrós és lassú csárdás dallamokon alapul. Tudomásom szerint soha

sem volt vezetőségi tag, de nem múlt el egy olyan rendezvényük, melyen nem lett volna jelen.

A legnagyobb segítséget a régebbi folkesztiválon és a kezdődő Saanich-i fesztiválon nyújtotta nekünk. Gondolom mindenki emlékszik meg a magyar kunyhókra, mely egy utánfutón állt. Ezekre a rendezvényekre a színhelyére kellett szállítani, felemelni az utánfutóról, kihúzni alóla az utánfutót. És beállítani vízszintesre, hogy a lángos sütőből az olaj ki ne folyjon. A rendezvény befejezése után, elmentés sorrendben eltakarítani, és elszállítani, előbb Kárpát Gyusziék, később Nagy Jancsiék udvarára. Több mint négy ember volt szükséges ehhez a munkához. Nem volt probléma, mert Újfalusi, Tibor és Nagy Jancsi, mindig készen voltak segíteni. Az utolsó 15 évbenben én is csatlakoztam hozzájuk.

Miután beindult a lángos sütés, Jóskát általában ott találtuk a kunyhó mögött a fagyos tésztákat rakta a deszkákra. Ha kevés volt a nyújtó, vagy a lángosra várakozók utolsó embere a városháza bejáratánál várakozott, akkor ő is beállt a lángos nyújtók közé. Volt időnk beszélgetni is, és itt tudtam meg tőle, hogy milyen fontos projektokra ő készítette a rajzokat.

Nem hagyott volna ki egy ökörkör találkozott sem. Voltunk párszor Nanaimóban is az ottani Öreg bikák találkozóján. Akkor még négy-öt autóval mentünk. És néhányszor még Benedek Viktor portáján is összejöttünk Jordán Riverben. Utolsó időben keveset láttuk magyar házunkban.

Őt is utolérte az "öregkor". Három hónappal ez előtt, felhívtuk, mert ki akartuk vinni ebédre. Megegyeztünk a dátumban is. Mikor csenget-

tünk nála ő válaszolt, de nem tudta elmondani nekünk mit akar. A Jóska fia átvette tőle a telefont és kért minket menjünk fel a lakásba. Jóska a toloszékben ült, a lemezről a szép magyar nóták, csárdások zenéje szólt. Fia akkor mondta, hogy nem sok van neki már hátra, de ha majd jobban érzi majd magát, akkor eljön velünk ebédre. Sajnos erre már nem került sor.

Utána még kétszer, fia toloszékben elhozta őt a magyar házunkba az ökörkör találkozónkra. Az utolsó április elején volt. Azt hiszem ez volt az utolsó alkalom amikor találkoztunk vele élőben. Megemlékezésemet Józsi kedvenc soraival fejezem be.

A NAGY SZEREP

Ahogy megszületünk, úgy is halunk meg; nem tudjuk, mi volt előttünk, mi volt utánunk.

Bánat, csalódás, vagy beteljesül a vágyunk?

Hogy kik voltunk, vagy kik leszünk? Vagy milyen lesz

majd az életünk?

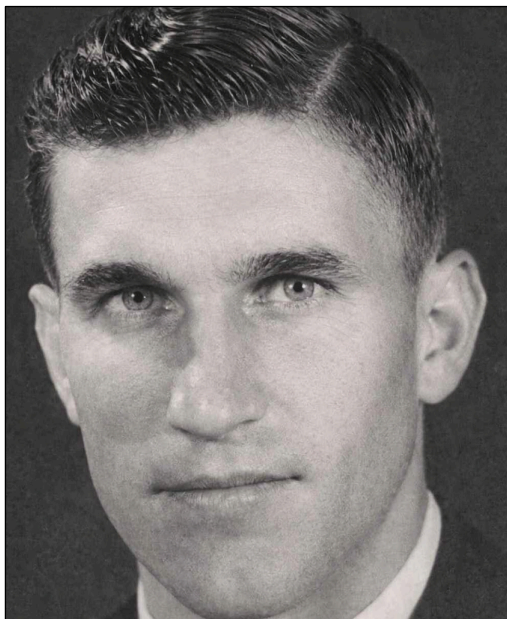
Egyikünk korábban, másikunk később távozik. Az életünk színpadán a szín újra változik.

Lejátsszuk a szerepünket, melyet az élet ír nekünk. Vagy nem fognak tudni rólunk, vagy nagyon híresek leszünk.

A szerepünk nem végleges, hosszabb vagy rövid, attól függ, hogy egyik-másik mily szerepet alakít.

Hogy mikor jövünk, hová megyünk, tegnap, holnap vagy ma van? Menni kell, ha itt az idő, szereplésünknek vége van.

Isten veled Jóska, örök nyugodalmat kívánunk neked mindnyájan!

Áttörés: történelmi üzletet kötött Magyarország legendás óriáscége, ilyen még nem volt – elárasztják az európai országot a hazai járművek

A magyar Ikarus nyert Észak-Macedónia idei egyik legnagyobb villanybuszbeszerzési tenderén, amelynek keretében 150 tisztán elektromos városi autóbuszt és 75 töltőállomást szállíthat a balkáni országba. A tendergyőzelem rekordméretű üzletet és nemzetközi előrelépést jelent az Ikarus számára, mivel ezzel tovább erősítheti pozícióját a régió elektromos közlekedési piacán.

A magyar Ikarus tendergyőzelme hatalmas előrelépés a gyártónak

A hírről a **Magyarbusz.info** is részletesebben beszámolt csütörtökön. A tájékoztatás szerint Észak-Macedónia közlekedési minisztériuma győztest hirdetett az idén februárban összesen 150 darab tisztán elektromos hajtású városi autóbusz beszerzésére kiírt tenderén.

Az eredmény magyar szempontból kiemelt jelentőségű, a pályázaton ugyanis az Ikarus csoporthoz tartozó Electrobus Europe Zrt. bizonyult a legjobb ajánlatadónak, ezzel pedig összesen 150 darab tisztán elektromos hajtású Ikarus 120e V4 városi szóló autóbusz, valamint az üzemeltetésükhöz szükséges 75 darab plug-in töltőállomás szállításának jogát nyerte el.

Ez az eddigi legnagyobb darabszámú, akkumulátoros villanybuszokra vonatkozó üzleti siker az Ikarus történetében, amely jelentős nemzetközi mérföldkövet és egyúttal stratégiai jelentőségű regionális referenciát is jelent a márka számára.

A balkáni térség egyik legjelentősebb idei villanybusztenderének számító beszerzés keretében érkező járművek közül 100 új elektromos autóbusz az észak-macedón főváros, Szkopje közösségi közlekedését erősíti majd, míg a fennmaradó 50 példány más észak-macedón városokba kerül.

A pályázati felhívás értelmében az Ikarusnak az első 30 autóbuszt a szerződéskötéstől számított hat hónapon belül, további 60 darabot 12 hónap alatt, az utolsó 60 járművet pedig 18 hónapon belül kell leszállítania a megrendelőnek.

„A kiemelkedő volumenű új megrendelés lehetősége az Ikarus műszaki felkészültségének és nemzetközi versenyképességének erőteljes visszaigazolását mutatja, és kulcsfontosságú mérföldköv vállalatunk piaci stratégiájának sikeres megvalósításában, amivel megerősítjük cégünk pozícióját a közép- és délkelet-európai elektromosjármű-piacon. Különösen büszkék vagyunk arra, hogy ajánlatunk több nemzet és kultúra együttműködésére épül, és a megvalósítás kulcsfontosságú pontjain helyi északmacedón vállalatok szakértelmére támaszkodhatunk” – idézte a lap Kelemen János Hunort, az Ikarus csoport értékesítési igazgatóját.

Ikarus buszok áraszthatják el a Balkánt, száz darabot akar venni az első ország

Mint lapunk márciusban beszámolt róla, **Bosznia-Hercegovinából érdeklődtek a magyar gyártású**, elektromos hajtású járművek iránt. A küldöttséget Drasko Stanivukovic, Banja Luka szerb nemzetiségű polgármestere vezette, aki a magyarországi látogatásról saját Instagram-profilján is beszámolt, és a város felületeire is felkerült az erről szóló hír.

A polgármesternek személyesen lehetősége nyílt megtekinteni egy Ikarus 120e típusú, tisztán elektromos városi kivitelű autóbuszt. A városvezető polgármester elmondása szerint a következő években több (akár 100 darab) ilyen típusú autóbuszt is vásárolhatnak, az első példányok pedig még idén megjelenhetnének Bosznia-Hercegovina második legnagyobb városának útjain.

„Nemcsak zéróemissziós autóbuszok, hanem villamosok vásárlásáról is tárgyaltunk. Ennek köszönhetően Európában először nálunk állhatnak forgalomba ezek az innovatív járművek” - nyilatkozta ennek kapcsán Drasko Stanivukovic. A polgármester a Vezess szerint valószínűleg az ART-rendszerben közlekedő, gumikerekű villamosokra gondolt, amelyet az Ikarus a CRCC-vel együttműködésben tervez gyártani Székesfehérváron.

Ha ez megvalósul, az minden bizonnyal szenzációnak számít, hiszen a lap tudomása szerint eddigi még nem állítottak üzembe Ikarus márkanévvel ilyen gumikerekű villamost

— Forrás: Magyarbus.info

MÁSNAP

2026. április 13

Amikor a kedves olvasók ezeket a sorokat olvassák, már egészen biztosan tapasztalhatták, hogy a választás másnapján is felkelt a Nap, nem fordult ki a Föld a sarkából, nem állt le az univerzum. Szóval minden megy tovább.

Az emberiség, pláne a világegyetem történetében a 2026. április 12-i országgyűlési választás szóra sem érdemes esemény. Magyarország szempontjából viszont nagyon is lényeges.

Amikor ezeket a sorokat írom, természetesen nincs még hivatalos végeredmény, arra még napokat kell várni. Az azonban bizonyos, hogy ezt a választást a Tisza Párt nyerte. Nem kicsit.

Azt már napközben is érezni lehetett, hogy ez a választás más, mint a korábbiak: soha nem látott tömegek adták le szavazataikat, s ha az első eredmények megjelenéséig még reménykedni lehetett, hogy ez az elképesztő emberáradat a Fidesz mozgósításának az eredménye, ez a remény hamar szertefoszlott. A Tisza nyert, nyilván illik gratulálni nekik a győzelemhez.

Azt viszont elképzelni sem tudom, mi járt, jár ennek a több millió embernek a fejében, mit remélnék, milyen országot, milyen kormányzást akarnak a mostani helyébe. Tényleg csak ennyi lenne, hogy mindegy, csak ne Orbán, csak ne a Fidesz? Milyen országot, milyen nemzetet lehet majd erre építeni?

Az agresszióra, a félelemkeltésre, a gyűlöletre milyen jövő épülhet? Milyen jövőt képzelnek el ezek a milliók önmaguknak, a gyerekeiknek, a szüleiknek? Mert a Tisza nem mondta el, mit akar kezdeni a választópolgárok felhatalmazásával. Amit elmondott, abban senki nem hisz, amit meg véletlenül megtudtunk, attól a Jóisten mentsen meg bennünket.

Mondhatnánk persze, hogy ez legyen innentől a tisztások dolga, csak hát ebben az országban élünk mindannyian, amit tesznek majd, mindannyiunkat érint.

A legfontosabb kérdés, belesodornak-e bennünket a háborúba, kiszolgáltatják-e az országot a brüsszeli és kijevei tartótiszteknek. És nem mellesleg elvesz-e, elvesznek-e mindent, amit az Orbán-kormányok az elmúlt 16 évben adtak a magyar társadalomnak. Marad-e a rezsicsökkentés, a családi adókedvezmények rendszere, a 13. és 14. havi nyugdíj és a többi. Ezekre a kérdésekre egyelőre nem tudjuk a választ. Attól félek, a következő négy évben nemhogy kolbászból nem lesz a kerítés, de kerítés sem lesz.

A Fidesz eredménye, még ha most veszített is, mégis tiszteletet parancsoló. Ekkora ellenszélben, a különböző titkosszolgálati akciók keresztűzében, az ukrán zsarolások és brüsszeli fenyegetések árnyékában csoda ez az eredmény. Meg hát persze a 16 évvel a hátunk mögött, ami természetesen magával hozott sok mindent, amit jobb lett volna elkerülni. A nagy folyóknak az a természetük, hogy sok hordalékot is magukkal cipelnek.

Nekünk most egy dolgunk van: átgondolni, hogyan tovább. A Fidesz–KDNP mint pártszövetség most veszített, de mindaz, amit képvisel, mindaz, amiben még mindig milliók hisznek – Isten, haza, család – soha nem veszíthet. Itt voltak ezek az eszmék akkor is, amikor beszélni sem nagyon lehetett róluk, és itt lesznek akkor is, amikor a Tisza Párt már régen a múlttá enyészik.

Ki kell találnunk, hogyan őrizzük meg ezeket, hogyan őrizzük meg az intézményeinket, az embereinket. Hogy miként tartsuk a lelket azokban,

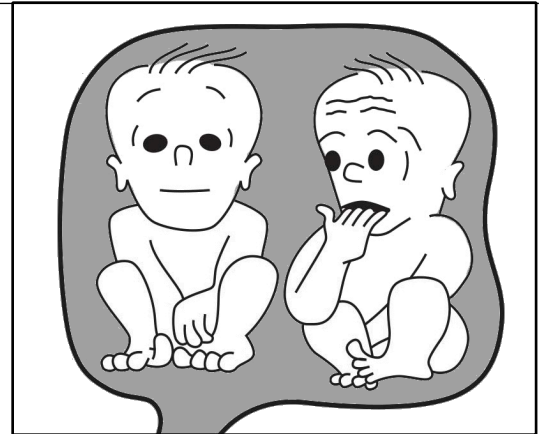
akik ettől a választási eredménytől elkeseredtek, elcsüggedtek. Mert ezek dolgoztak éjt nappallá téve, feláldozva minden idejüket, minden erejüket, persze, hogy úgy érzik közülük sokan, hiábavaló volt a munka. De nem volt hiábavaló. Mi maradunk, ahogyan mindig is maradtunk, kormánypártiként vagy ellenzékiként, de itt leszünk egymásnak.

A leendő kormánynak meg azt üzenjük, bármilyen formában is leszünk a következő években (már amennyiben a Tisza-kormány megér egyetlen évet is), nem lesz egyetlen nyugodt másodpercük sem. A sarkukban leszünk, és megfizetnek minde- nért.

– Forrás: Magyar Nemzet/Néző László

TWINS IN THE WOMB DEBATING LIFE AFTER BIRTH...

One: Do you believe in life after birth?
Other: Of course. Something has to come after birth. Perhaps we are here to get ready for what ever follows.
One: Nonsense. No life exists after birth. Anyhow, what would it look like?
Other: I do not know exactly, but I think there will be more light, than here. Perhaps we will walk on our two feet, eat using our own mouth.
One: That is silly. There is no such thing as walking. And to eat with our mouth, it is absolutely laughable. We take in food through our umbilical cord. And I tell you something. We can exclude life after birth for sure, because our umbilical cord is short as it is already.
Other: But I am sure something will follow. Except everything will be a little bit different from what we got used to here.
One: Yeah, but no one has ever come back from the afterbirth to tell us about it. It's only logical that birth is the end.
Other: I do not know what it will be like after we are born, but we will at least meet Mother and she will look after us..
One: Mother?! You believe in Mother?! O brother, are you ever deluded! Pray, tell, where exactly is this Mother?
Other: Well, everywhere, all around us; thanks to her, we are alive. Without her, we would not exist.

One: That's crazy! In all my experience here, I have not seen any Mother anywhere. That's proof she doesn't exist.
Other: That's not true! In quiet moments, we hear her muffled singing; I sometimes feel her gently stroking the world around us.
One: You are hallucinating! What have you been smoking? That's not Mother; it's the random sounds of the stuff around us. Get a clue!

To resolve their dilemma, they make a pact that whoever goes first will return to tell the other if there is an afterbirth. Then it happened. One of them got squeezed out, leaving the other traumatized, waiting expectantly for the one to return. Minutes later, which seemed like an eternity, the second one popped out!

One: Wow! This is unbelievable! We survived! So why did you not come back to tell me about it so I wouldn't worry?
Other: There was no time! And once you're out, you're out.

– Modifie from *Your Sacred Self*
by Dr. Wayne Dyer

2026

ESEMÉNYNAPTÁR

Calendar of Events

2026

JULY							AUGUST							SEPTEMBER						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4							1			1	2	3	4	5
5	6	7	8	9	10	11	2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12
12	13	14	15	16	17	18	9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19
19	20	21	22	23	24	25	16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26
26	27	28	29	30	31		23	24	25	26	27	28	29	27	28	29	30			
							30	31												

Szombat, július 18-án
délután
13:00-kor

PIKNIK

Vasárnap, augusztus 23-án
délután
16:00-kor

**István napi
vacsora**

Majd értesítünk

Saturday, July 18th
Afternoon
1:00 p.m.

PICNIC

Sunday, August 23rd
Afternoon
4:00 p.m.

**St. Stephen's
Dinner**

To Be Announced

Július 5-én, 14:00-kor
July 5th, 2:00 PM

**KATOLIKUS SZENTMISE
CATHOLIC MASS**

Augusztus 2-án, 14:00-kor
August 2nd, 2:00 PM

**KATOLIKUS SZENTMISE
CATHOLIC MASS**

Szeptember 6-án, 14:00-kor
September 6th, 2:00 PM

**KATOLIKUS SZENTMISE
CATHOLIC MASS**

**KATOLIKUS SZENTMISE
CATHOLIC MASS**

Katolikus szentmise minden hónap
harmadic vasárnapján 14:00-kor
Catholic Mass is held every 3rd
Sunday of every month at 2:00PM
at the

Queen of Peace Parish
851 Old Esquimalt Rd.

Hungarian Cultural Centre
476 Bay Street,
Victoria, B.C. V8T 5H2

<https://www.hungariansocietyofvictoria.org/>

<https://www.youtube.com/@VictoriaHungarians>